

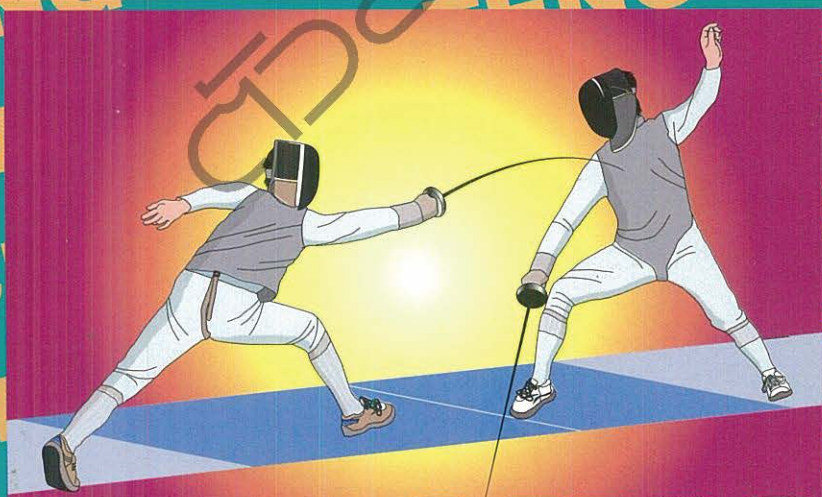
ชื่อหนังสือ ฟันดาบ
 บาร์โค้ด 9789743896118
 ISBN 974-389-611-2

ฟันดาบ

SPORTS

รวมกฎ กติกา และพื้นฐานการเล่น

เหมาะสำหรับนักเรียน นิสิตนักศึกษาและบุคคลทั่วไป

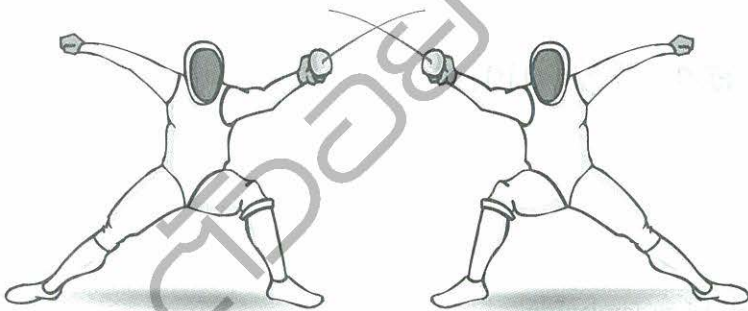

FENCING

โดย...พ่ายวิภากร บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

FENCING

ฟันดาบ

...โดย...

ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED

515/276-8 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

“ฟ้าผ่า”

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2548

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย
ห้ามคัดลอกต่างเอกสารหรือพิมพ์
หรือวิธีหนึ่งวิธีใดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาต
จากบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ISBN 974-389-611-2

S7901-30-05-05

ราคา 75 บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED

515/270-8 อ.สีหะ-สมุทรปราการ ๑๖๖๖๓ โทร. ๐-๒๖๖๗-๕๑๑๐

โทร. ๐-๒๖๕๘-๑๑๒๕-๗, ๐-๒๕๕๗-๕๑๑๐ โทรสาร. ๐-๒๕๕๗-๕๑๐๕

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

พิมพ์ที่ บริษัท กีเลนการพิมพ์ จำกัด

โทรศัพท์: ๐-๒๖๙๔-๓๐๑๐

คำนำ

หนังสือ ฟันดาบ เล่มนี้ เป็นหนังสือที่รวบรวมประวัติ กติกา และทักษะการฝึกกีฬาฟันดาบไว้

ฟันดาบ (Fencing) เป็นกีฬาที่วิวัฒนาการมาจากการใช้ดาบเป็นอาวุธในการต่อสู้และใช้ในชีวิตประจำวันของคนโบราณ แต่ปัจจุบันนี้ฟันดาบได้กลายมาเป็นกีฬา และได้เริ่มเผยแพร่ไปยังนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย

สำหรับกีฬาฟันดาบในประเทศไทยในอดีตนั้น ยังมีได้เป็นที่นิยมมากนัก อาจเนื่องมาจากว่าอุปกรณ์และชุดกีฬามีราคาแพง หรืออาจจะเป็นเพราะความซับซ้อนของกฎกติกา

แต่ ณ ปัจจุบันนี้ กีฬาฟันดาบในประเทศไทยเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น เริ่มมีการฝึกสอนในระดับอุดมศึกษา และแข่งขันในระดับกีฬามหาวิทยาลัย

อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยได้มีการส่งนักกีฬาฟันดาบเข้าแข่งขันในระดับนานาชาติแล้ว แม้ประเทศไทยจะยังมีได้เป็นที่หนึ่งด้านกีฬาฟันดาบ แต่ในอนาคตกีฬาฟันดาบของไทยจักต้องเป็นกีฬาที่สร้างชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับอันดับต้น ๆ ไม่แพ้กีฬาฟุตบอลหรือเทนนิสอย่างแน่นอน

หนังสือ ฟันดาบ เล่มนี้ จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ที่สนใจในกีฬาฟันดาบ และผู้ที่ต้องการจะพัฒนาฝีมือในกีฬาฟันดาบ ให้เป็นที่ยอมรับของนานาชาติประเทศให้จงได้

ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

สารบัญ

บทนำ	7
ประวัติความเป็นมา	7
คุณสมบัติที่พึงมีของนักดาบ	10
แนะนำการดูกีฬาฟันดาบ	12
ดาบฟอยล์	23
ความรู้เบื้องต้น	23
การฟันดาบฟอยล์	27
การจับดาบ	28
ท่าต่าง ๆ ของดาบฟอยล์	30
การรุกและการถอย	35
แนว	36
การประสานดาบ	37
การเปลี่ยนแนวประสานดาบ	39
การเปลี่ยนแนวประสานดาบควบ	39
การป้องกันดาบ	40
การเข้าทำ	47
การทำตอบและการทำตอบได้	55

ดาบเอเป	75
ความรู้เบื้องต้น	75
การพื้หนดาบเอเป	78
การจับดาบ	80
ท่าต่าง ๆ ของดาบเอเป	81
ระยะดาบ	83
การตั้งท่าในการเข้าท่า	83
การป้องกัน	85
การเข้าท่า	87
การสกัดและการทำความพร้อม	90
ดาบเซเบอร์	129
ความรู้เบื้องต้น	129
การพื้หนดาบเซเบอร์	131
การจับดาบเซเบอร์	134
ท่าต่าง ๆ ของดาบเซเบอร์	137
การเข้าโจมตีและการเข้าถลา	144
การทำโดน	146
การเข้าท่า	155
การทำดอบ	161
พื้หนดาบแข่งขัน	165
การตัดสิน	171
อภิธานศัพท์พื้หนดาบ	173
ภาคผนวก	205
บรรณานุกรม	254

บทนำ

ประวัติความเป็นมา

ในประวัติศาสตร์ของการฟันดาบเท่าที่พอจะสืบสาวได้มีอยู่สองสมัยที่ระยะเวลาเหลื่อมกันอยู่คือ สมัยแรกมีระยะตั้งแต่โบราณกาลมาถึงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งในระหว่างสมัยนั้น ศิลปะของการใช้ดาบ (Swordsmanship) ได้ศึกษากันเพื่อการนำไปใช้งานจริง ๆ และสมัยที่สองการฟันดาบ (Fencing) ที่ถือเป็นกีฬาแท้ ๆ ให้นับย้อนหลังไปตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 จวบจนถึงปัจจุบันนี้

อดีตที่ผ่านมาการต่อสู้กันด้วยดาบหรือที่เรียกว่า “ดวลดาบ” มีการเรียนการสอนเฉพาะสำนักดาบของผู้ที่สถาปนาตนเป็น “ครูดาบ” โดยเรียกสำนักดาบเหล่านี้ว่า Schools and masters of fence ต่อมาการดวลดาบได้กลายเป็นกีฬาฟันดาบ โดยเปลี่ยนจาก Fence เป็น Fencing

กีฬาฟันดาบที่แข่งขันในปัจจุบันมีแหล่งกำเนิดจากประเทศสเปน และตำราฟันดาบเล่มแรกเขียนขึ้นโดยปรมาจารย์ฟันดาบ 2 ท่านคือ “ปอนส์ และเปโตร” ซึ่งเขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1474 (พ.ศ. 2017)

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 16 การดวลดาบเป็นที่นิยมมาก และครูดาบชาวอิตาลีเลียนได้ทำชื่อเสียงเป็นที่รู้จักมากขึ้น แม้ในฝรั่งเศสรัชสมัยของราชินีที่มีเชื้อสายอิตาลีเลียน ชื่อเสียงของครูดาบชาวอิตาลีเลียน ขจรขยายไปถึงเยอรมันและอังกฤษ แต่ด้วยการดวลดาบทำให้ผู้คนล้มตายมากยิ่งขึ้น ล้วนแต่เป็นลูกผู้ดีมีสกุลทั้งสิ้น พระราชาและพระราชินีแห่งฝรั่งเศสจึงมีรับสั่งห้ามการดวลดาบ ด้วยหวังว่าจำนวนผู้ล้มตายจากการนี้จะลดลง แต่กลับมีจำนวนผู้ถึงแก่ชีวิตเพิ่มมากขึ้น

ด้วยสาเหตุที่การดวลดาบได้ก่ออันตรายถึงแก่ชีวิต ครูดาบชาวฝรั่งเศสชื่อ ลา บัวซีเยร์ จึงได้ประดิษฐ์หน้ากากและดัดแปลงอาวุธที่ใช้กันให้เป็นดาบฝักที่ปลอดภัย การดวลดาบจึงได้กลายมาเป็นกีฬาฟันดาบนับแต่บัดนี้ และการดวลดาบได้ถูกสั่งห้ามโดยเด็ดขาด ถึงกับมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาเพื่อการดวลดาบโดยเฉพาะ ซึ่งจะเหลือแต่กีฬาฟันดาบที่มีเครื่องป้องกันครบทั้งหน้ากาก และดาบที่ไม่เป็นอันตราย

ในปี ค.ศ. 1896 (พ.ศ. 2439) การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ ถือเป็นมหกรรมกีฬาของมวลมนุษยชาติ

บทนำ

ครั้งแรก กีฬาฟันดาบเป็นหนึ่งในมหกรรมที่ยิ่งใหญ่นี้ด้วย ส่งผลให้กีฬาฟันดาบกลายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลาย

กติกาที่ใช้ควบคุมการแข่งขันได้ถูกประมวลขึ้นโดยสหพันธ์ฟันดาบระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการโอลิมปิกสากลให้ใช้ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก โดยเรียกว่า “กติกาสำหรับการแข่งขัน” (Reglement pour les epreuves) ในระหว่างการแข่งขันจนถึงปี ค.ศ. 1956 (พ.ศ. 2499) นักดาบจากประเทศอิตาลี ฝรั่งเศส และฮังการี ได้แสดงฝีมือให้เป็นที่ยอมรับจากบรรดานักดาบทั้งหลาย

พัฒนาการในท่าต่าง ๆ ของกีฬาฟันดาบยังมีการพัฒนากันอย่างต่อเนื่องด้วยเป็นกีฬาที่นิยมแพร่หลายไปหลายประเทศ และแต่ละประเทศต่างก็พัฒนาวิชาการและยุทธวิธีของการฟันดาบขึ้นมาเป็นแบบใหม่ เพื่อมีความทันสมัย พัฒนาการทั้งหมดต่างก็อยู่ในการควบคุมดูแลของสหพันธ์ฟันดาบระหว่างประเทศ (Federation International'd Escrime)

การฟันดาบในประเทศไทย เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2478 แต่ไม่ได้ดำเนินการมาโดยต่อเนื่อง จนถึงปี พ.ศ. 2508 กีฬาฟันดาบจึงได้รับความสนใจจากประชาชน แต่เป็นเพียงส่วนน้อย และค่อย ๆ ได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ สมาคมนักฟันดาบสมัครเล่นจึงได้เกิดขึ้น

ในที่สุดการพัฒนา กีฬาฟันดาบก็เริ่มเข้าสู่มาตรฐาน การคัดเลือกนักกีฬาเป็นไปอย่างกว้างขวาง แม้จะมีนักกีฬาฟันดาบฝีมือดีเพียงเล็กน้อยก็ตาม ครั้งแรกที่นักกีฬาไทยเข้าร่วมการแข่งขันกับนานาชาติคือ การเข้าร่วมการแข่งขันในเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 7 ณ กรุงเตหะราน ประเทศอิหร่าน ต่อจากนั้นจึงได้เข้าร่วมในการแข่งขันระหว่างประเทศเรื่อยมา และประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ

กีฬาฟันดาบถือได้ว่าเป็นกีฬาสมัยใหม่ที่สุด เพราะมีการพัฒนาที่เป็นวิวัฒนาการตามธรรมชาติ ผู้ที่เล่นกีฬานี้ยังคงพัฒนาตามวิวัฒนาการ เพราะจะยึดถือแบบอย่างเดิมอีกต่อไปไม่ได้ จำเป็นต้องมีแนวคิดหรือหลักใหม่ที่เหมาะสมในการที่จะบรรลุความสำเร็จ ฟันดาบเป็นกีฬาที่มีค่านิยมน้อย แต่มีคุณธรรมสูง ซึ่งความนิยมอาจถึงจุดอิ่มตัว แต่คุณธรรมไม่รู้จักอิ่มตัว และย่อมแสวงหาให้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

คุณสมบัติที่พึงมีของนักดาบ

มีหลายคนมองว่าฟันดาบเป็นกีฬาอ่อนแอ แต่ความจริงก็คือ กีฬาฟันดาบมีนักดาบหลายระดับ และกว่าจะเป็นนักดาบชนะเลิศได้ ต้องเอาชนะนักดาบที่หวังจะครองตำแหน่งนี้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น คุณสมบัติที่พึงมีของนักดาบที่แท้จริงต้องอยู่บนรากฐาน 3 อย่างคือ

1. ในด้านร่างกาย ได้แก่ความรู้ในเชิงวิชาการ วิชาและความรอบรู้จะปรากฏออกมาเป็นลวดลายและความถูกต้องแน่นอนในการเคลื่อนไหวของร่างกายทุกท่าทาง และเมื่อมีความเร็วเข้ามาผนวก จะช่วยให้เกิดความพร้อมในการประสานงานและปฏิบัติท่าพิ้นดาบต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้การฝึกที่เป็นระเบียบและถูกแบบแผนของวิชาพิ้นดาบ จะทำให้นักดาบมีความทรหดอันเป็นกำลังที่จะทำให้ยืนหยัดต่อสู้ได้ยาวนาน คุณสมบัตินี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาบที่จะเข้าแข่งขัน ซึ่งต้องทำหลายการประลอง

เพราะฉะนั้นการที่ผู้ใดจะได้รับยกย่องว่าเป็นนักดาบและถึงขั้นเป็นศิลปิน จะต้องถือวิชาการเป็นสิ่งที่ต้องมีเหนือสิ่งอื่นใด

2. ด้านจิตใจ ได้แก่การพิจารณาและการหาโอกาสเหมาะสม ทั้งทั้งสองอย่างนี้เป็นคุณสมบัติของจิตใจที่จะทำให้รู้จักเลือกใช้ยุทธวิธีและยุทธศาสตร์ที่จำเป็น ตลอดจนรู้จักเลือกเวลาที่เป็นโอกาสเหมาะสมที่สุดที่จะพุ่งเข้าแทงหรือฟันอย่างได้ผล

3. ด้านคุณธรรม ซึ่งได้แก่ความอดุสาหะ จะต้องประกอบไปด้วยความอดทน ความกระตือรือร้น และความกล้าหาญ พินดาบก็เหมือนกับการสู้รบประเภทอื่น ๆ เพียงแต่รู้วิธีที่จะชนะเท่านั้นไม่พอ จะต้องมีความตั้งใจเด็ดเดี่ยวที่จะเอาชนะ และต้องรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

ผลพลอยได้อื่น ๆ จากการพิ้นดาบได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ จะช่วยให้มีท่าทางสง่าผ่าเผย มีสายตา สมอง กล้ามเนื้อ และปฏิกิริยา

ได้ตอบที่รวดเร็ว ตลอดจนการหายใจจะประสานงานกันดี ความปวดเมื่อยของร่างกายตามวัยจะไม่มีในนักดาบ เนื่องจากกล้ามเนื้อได้รับการบริหารอยู่เสมอ มีความรู้สึกปลอดภัย เชื่อมมั่นในความสามารถของตนเองที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กีฬาฟันดาบจะเลื่อนให้เป็นสุขภาพบุรุษ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และที่สำคัญคือการวางตัวได้อย่างเหมาะสมทุกสถานการณ์

แม้ว่ากีฬาฟันดาบจะเป็นกีฬาต่อสู้เช่นเดียวกับมวยหรือการปลุกปล้ำกัน แต่ก็ไม่เหมือนกันซะทีเดียว เพราะเป็นการต่อสู้ที่ไม่ได้ใช้เฉพาะพลังกำลัง การปะทะกันด้วยใบดาบต้องไม่เป็นการกระทำที่รุนแรงชนิดเอาเป็นเอาตาย แต่ทำด้วยความนุ่มนวล ปราดเปรี้ยว ร่องไว ใช้สมองสติปัญญา ประกอบกับมีใจเป็นนักสู้เหมือนนักต่อสู้ทั้งหลาย

แนะนำการดูกีฬาฟันดาบ

กีฬาฟันดาบ

เป็นกีฬาที่มีอุปกรณ์การเล่นค่อนข้างแพง ปัจจุบันมีการเล่นเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น โดยมีดาบอยู่ 3 ประเภทคือ ฟอยล์ (Foil) เอเป (Epee) และเซเบอร์ (Sabre)

1. ฟอยล์ และเอเป เป็นดาบที่เล่นโดยการแทงโกร่งดาบ (ที่บังมือ) มีลักษณะกลม แต่โกร่งดาบของฟอยล์จะเล็กกว่าของเอเป เล็กน้อย บนใบดาบมีสายไฟฟ้าเส้นเล็ก ๆ เดินทอดตามไปด้วยจากปลายหัวดาบที่เป็นสวิทช์ไปยังด้ามดาบ จากด้ามดาบจะมีสายต่อผ่านข้อมือสอดไปตามเลื้อและไปออกที่บริเวณเอว แล้วต่อไปยังเครื่องตัดสินไฟฟ้า เมื่อผู้แทงดาบใช้หัวดาบกระทบเป้า สวิทช์ที่หัวดาบจะทำงานทำให้ไฟที่เครื่องตัดสินไฟฟ้าวางขึ้น

2. เซเบอร์ เป็นดาบที่เล่นโดยการฟัน แต่สามารถแทงได้ บางจังหวะของการเล่น โกร่งดาบจะมีแถบคลุมด้านหลังมือคล้ายกระบี่ ดาบชนิดนี้ใบดาบทั้งเล่มเป็นสื่อไฟฟ้า เมื่อส่วนของดาบกระทบเป้าฝ่ายตรงข้ามจะทำให้ไฟที่เครื่องตัดสินสว่างขึ้น

อภิธานศัพท์

ประธาน (President) : ประธานคณะผู้ตัดสินหรือผู้อำนวยการแข่งขัน

การแข่งขัน (Competitions) : การต่อสู้กันระหว่างนักดาบสองคน กรณีต่อสู้กันเล่น ๆ เรียกว่า “การเล่น” แต่ถ้าเป็นการต่อสู้เพื่อหวังผลแพ้ชนะ เรียกว่า “การประลอง” และการประลองทั้งหมดระหว่างชุดนักดาบทั้งสองฝ่าย เรียกว่า “การแข่งขันระหว่างชุด”

ซึ่งการแข่งขันจะต้องจำแนกตามอาวุธ เพศ อายุ หรืออาชีพ (ทหารหรือนักศึกษา) ของผู้แข่งขัน

จังหวะดาบ (Temps 'd escrime) คือช่วงเวลาที่ต้องใช้ในการทำท่าดาบท่าหนึ่ง

การกระทำเชิงรุกและการกระทำเชิงรับ (Actions offensives and defensives) ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

1. การเข้าทำ คือการกระทำเริ่มแรก โดยเหยียดแขนและศอกเข้ามาคู่ต่อสู้อย่างต่อเนื่องด้วยท่าธรรมดา (การเคลื่อนไหวจังหวะเดียว อาจโดยตรงในแนวเดียวกัน หรือโดยอ้อมในอีกแนวหนึ่ง) หรือท่าผสม (การเคลื่อนไหวหลายจังหวะ)

2. การปิดป้อง คือการกระทำเชิงรับที่ทำด้วยอาวุธ เพื่อป้องกันการเข้าทำไม่ให้เกิดตัว

3. การทำตอบ คือการกระทำเชิงรุกของฝ่ายที่ปิดป้องการเข้าทำนั้นแล้ว ซึ่งการทำตอบอาจทำโดยทันทีหรือหน่วงเวลา ขึ้นอยู่กับการกระทำและความเร็วที่ปฏิบัติในจังหวะนั้น

4. การตอบโต้ คือการกระทำเชิงรุกของฝ่ายที่ปิดป้องการทำตอบนั้นแล้ว

การเข้าทำโต้ตอบ (Counter - attack)

1. การทำสกัด คือการเข้าทำโต้ตอบที่ทำต่อจากการเข้าทำ
2. การทำสกัดด้วยการขึ้น เป็นการเข้าทำโต้ตอบพร้อมกับปิดแนวที่คู่ต่อสู้เข้าทำ

3. การทำสกัดที่กระทำด้วยช่วงจังหวะดาบ

การกระทำเชิงรุกในลักษณะอื่น ๆ

1. **การเข้าทำซ้อน** คือการรุกในท่าธรรมชาติและทันที ต่อจากการเข้าทำที่แรก โดยไม่ชักแขนกลับ หลังจากที่คู่ต่อสู้ป้องกันหรือถอยออกและไม่ทำตอบ
2. **การเข้าทำซ้ำ** คือการกระทำใหม่ด้วยท่าธรรมชาติหรือผสมที่กระทำต่อคู่ต่อสู้ที่ปิดป้องโดยมิได้ทำตอบ
3. **การกลับเข้าทำใหม่** คือการเข้าทำใหม่ที่ปฏิบัติทันทีหลังจากที่กลับมาอยู่ในท่าจดตาบ
4. **การได้สกัด** คือการกระทำทุกอย่างที่กระทำโดยผู้เข้าทำต่อการสกัดที่กระทำโดยคู่ต่อสู้

สนามแข่งขัน (Piste)

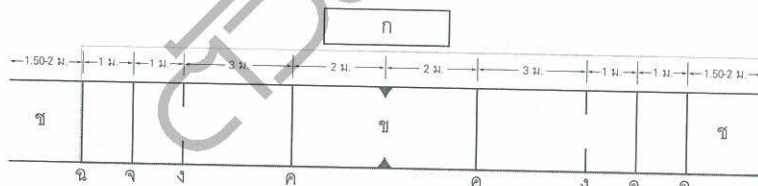
สนามแข่งขันควรเป็นพื้นเรียบ และไม่ควรมีการได้เปรียบเสียเปรียบแก่คู่ต่อสู้จากความลาดเอียงของพื้น หรือแสงส่องถึง

สนามแข่งขันที่ใช้สำหรับการฟันดาบ เรียกว่า พื้นลอย ซึ่งอาจทำจากวัสดุต่าง ๆ เช่น ดิน ไม้ เส้นน้ำมัน ยางพลาสติก หรือตะแกรงโลหะ เป็นต้น มีความกว้างตั้งแต่ 1.4 เมตร ถึง 2 เมตร ความยาวแตกต่างกันตามอาวุธที่ใช้ดังนี้ ดาบฟอยล์มีพื้นประลองยาว 14 เมตร ดาบเอเปมีพื้นประลองยาว 18 เมตร และดาบเซเบอร์มีพื้นประลองยาว 18 เมตร นอกจากความยาวตามขนาดของพื้น

ประลองสำหรับแต่ละประเภทอาวุธแล้ว จะต้องมึระยะเผื่อไว้อีกข้างละ 1 - 5 - 2 เมตร เพื่อให้ผู้แข่งขันที่จะข้ามเส้นสุดท้ายได้วิ่งเลยไป ถ้าไม่สามารถให้พื้นประลองมีความยาวตามที่กำหนด ความยาวนั้นต้องไม่น้อยกว่า 13 เมตร

กรณีทีพื้ประลองปูอยู่บนพื้ที่ทียกสูงจากพื้ พื้ที่ยกขึ้นนั้นต้องไม่สูงกว่า 0.60 เมตร เหนือตำแหน่งทีประธานคณะผู้ตัดสินประจำอู่

พื้ประลองตามกติกาสำหรับทั้งสามดาบ

- ก = โต๊ะตั้งเครื่องตัดสินไฟฟ้า
- ข = (เส้น) กึ่งกลาง
- ค = เส้นจดดาบ
- ง = เส้นเตือน (เอเปและเซเบอร์)
- จ = เส้นเตือน (ฟอยล์)
- ฉ = เส้นสุดท้าย (ทุกดาบ)
- ช = เขตถอยเลย

สำหรับฟอยล์และเอเปไฟฟ้า พื้ประลองโลหะต้องคลุมตลอดความยาวและความกว้างของพื้ประลองรวมทั้งเขตถอย

เจ้าหน้าที่ ประกอบด้วย

1. ประธานการแข่งขัน
2. กรรมการให้คะแนน 4 คน ถ้าใช้อุปกรณ์แจ้งคะแนนไฟฟ้า จะใช้กรรมการให้คะแนน 2 คน
3. กรรมการบันทึกคะแนน
4. กรรมการรักษาเวลา

การแต่งกาย

ผู้แข่งขันต้องสวมชุดที่ทำจากผ้าเนื้อเหนียวสีขาว ซึ่งจะต้องไม่เรียบลื่นจนปลายดาบสั้นไกลเมื่อเตะถูก ต้องสวมเครื่องป้องกันภายใน (Plastron) และสวมหมวกาก ถุงมือต้องบุตรงฝ่ามือเล็กน้อยและยาวเกินศอก เสื้อคอตั้งอาจไม่จำเป็นต้องยาวเต็มตัว แต่ต้องป้องกันส่วนใต้แขนได้ และต้องสวมเสื้อเกราะหรือโลหะในการแข่งประเภทดาบฟอยล์และเอเป ส่วนในประเภทดาบฟอยล์หญิงจะต้องมีเครื่องป้องกันทรวงอกอยู่ข้างในเสื้อเกราะด้วย

ระยะเวลาการแข่งขัน

สำหรับประเภทชายใช้การแข่งขัน 6 นาที ผู้ชนะคือผู้ทำได้ 5 คะแนนก่อน ส่วนดาบฟอยล์หญิงใช้เวลาแข่งขัน 5 นาที ผู้ชนะคือผู้ที่ได้ 4 คะแนนก่อน ถ้าจบการแข่งขันแล้วได้คะแนนเท่ากันประเภทดาบฟอยล์และดาบเซเบอร์จะทำการแข่งขันกันต่ออีกหนึ่งรอบ ผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ ส่วนประเภทเอเปจะปรับแพ้ทั้งคู่

การให้คะแนน

คะแนนที่ได้จากการฟัน (Hit) ผู้เข้าแข่งขันจะต้องฟันคู่ต่อสู้ตรงเป้าหมายด้วยปลายดาบ ในประเภทดาบเซเบอร์การฟันถูกริมหรือบนสามส่วนแรกของขอบหลังของเป้าก็ถือว่าได้คะแนน ในขณะที่ฟันผู้เข้าแข่งขันจะต้องอยู่ในพื้นที่เข้าแข่งขันเท่านั้นจึงจะได้คะแนน การแทงที่ออกนอกเป้าสำหรับดาบฟอยล์และดาบเซเบอร์ จะนับว่าได้คะแนนถ้าผู้เข้าแข่งขันที่ถูกแทงเปลี่ยนตำแหน่งเพื่อหลบหนีการถูกแทงตามเป้าหมาย การแทงที่พลาดเป้าหมายจะทำให้จังหวะการแทงยุติลง

เครื่องตัดลिनไฟฟ้า

เป็นอุปกรณ์ที่ต่อจากสายไบตาบของนักกีฬา ถ้าฝ่ายแดงฟันหรือแทงฝ่ายตรงข้ามสีเขียวถูกเป้า จะทำให้ไฟเขียวสว่างขึ้น ถ้าถูกนอกเป้าจะไม่ทำให้ไฟสว่างขึ้น ถ้าต่างคนต่างฟันหรือแทงเข้าเป้าไฟก็จะสว่างขึ้นพร้อมกัน (ใช้เป็นเครื่องช่วยพิจารณาเท่านั้น) การให้คะแนนอยู่ที่ผู้ตัดสิน

การแข่งขัน

ก่อนการแข่งขัน กรรมการจะตรวจความถูกต้องของไบตาบและนักกีฬาก็จะทดสอบอุปกรณ์ของตนเองและฝ่ายตรงข้ามว่าระบบไฟฟ้าทำงานสมบูรณ์หรือไม่

1. **ดาบเอเป** เป้าของดาบประเภทนี้คือ ลำตัวทั้งหมดตั้งแต่องเท้าถึงหน้าอก (หัวจรดเท้า) ผู้ชมจะสังเกตเห็นนักกีฬาแทงถูกเป้า คู่ต่อสู้หรือไม่จากไฟแดงและไฟเขียวบนเครื่องตัดลิน ผู้เล่นจะต้องพยายามแทงให้ถูกคู่ต่อสู้ และพยายามไม่ให้คู่ต่อสู้แทงถูกตนเองด้วย ในกรณีที่แทงถูกเป้าพร้อมกันก็จะได้คะแนนทั้งสองฝ่าย หากแทงช้ากว่ากันเพียงเสี้ยววินาที ไฟของคนที่แทงภายหลังจะถูกตัด ไฟของฝ่ายที่แทงถูกเป้าก่อนเท่านั้นที่จะสว่างขึ้น ผู้เล่นต้องแสดงการขอสิทธิเข้าทำ

2. **ดาบฟอยล์** เป้าของดาบประเภทนี้คือ เฉพาะลำตัวส่วนบน บริเวณลักษณะเหมือนกับสวมเสื้อที่มีปก แล้วตัดแขนกันแค่ต้นแขนเท่านั้น ไม่รวมศีรษะ เสื้อทอด้วยโลหะซึ่งเป็นสื่อไฟฟ้าที่สวมทับชุดขาว ถ้าแทงออกนอกเสื้อตัวนี้ไฟสีขาวก็จะสว่างขึ้น ผู้เล่นจะต้องขอสิทธิเข้าทำโดยเหยียดแขนออกไป และเคลื่อนตัวออกไปข้างหน้าแล้วแทง ซึ่งฝ่ายตรงข้ามจะต้องรับ คือปิดดาบคู่ต่อสู้และแทงวนกลับให้โดนคู่ต่อสู้ หากฝ่ายรับแทงสวนกลับโดยไม่ปิดดาบของฝ่ายเข้าทำก่อนจะไม่ได้คะแนน ยกเว้นฝ่ายรุกแทงไม่โดนฝ่ายรับ ถ้าหากว่าฝ่ายรุกแทงโดนนอกเป้าฝ่ายรับ กรรมการจะสั่งยุติแล้วให้เริ่มเล่นใหม่ ถ้าหากเข้าแทงพร้อมกันต่างคนต่างแทงถูกเป้าจะไม่ได้คะแนนทั้งคู่ ยกเว้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแทงไม่ถูกเป้า

3. **ดาบเซเบอร์** เป็นดาบที่ใช้ฟันเป็นส่วนใหญ่ แต่สามารถใช้แทงได้ในบางจังหวะของการเล่น เป้าของดาบเซเบอร์คือ ส่วนบน

ของผู้เล่นทั้งหมดตั้งแต่เอวขึ้นไป (แขน - หน้ากากด้วย) ผู้เล่นจะต้องขอสิทธิเข้าทำ และฝ่ายรับต้องรับก่อนตอบโต้

การฟันที่ได้คะแนน

ประธานกรรมการจะเป็นผู้ตัดสินการได้คะแนนจากการฟันหรือลงโทษเนื่องจากทำผิดกติกา โดยกรรมการให้คะแนนจะใช้การยกมือเป็นสัญญาณเพื่อแจ้งต่อประธานกรรมการเมื่อมีการฟันที่ได้คะแนน ซึ่งการฟันจะต้องมีความแม่นยำและจังหวะดีจึงจะได้คะแนน

การโจมตีและป้องกัน

ในการแข่งขันประเภทดาบฟอยล์และเซเบอร์ การแทงที่ได้คะแนนจะเกิดจากการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง และมีจังหวะที่ดีของผู้เข้าแข่งขัน โดยทั่วไปเมื่อถูกโจมตี ฝ่ายรับจะต้องก้าวถอยหลังก่อนที่จะแทงตอบ ฝ่ายรุกคือผู้เข้าแข่งขันที่เหยียดแขนข้างที่ถือดาบฟันที่เป้าหมาย และยังเป็นฝ่ายรุกจนเมื่อฝ่ายรับถอยหลังตลอด ในกรณีของการโจมตีหลายจังหวะฝ่ายรับอาจจะฟันเพื่อให้ฝ่ายรุกหยุด โดยฟันตามจังหวะเมื่อถูกโจมตี คอยหันข้างย่อตัว ตั้งหลักก้าวรุก หรือใช้ทักษะผสมในการตอบโต้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเร็วของการเคลื่อนไหวรวมทั้งจังหวะและความยากของการโจมตี ส่วนการแข่งขันประเภทดาบเอเป การฟันจะไม่มีจังหวะและไม่มีลำดับของการเคลื่อนไหว นอกจากนี้ในการแข่งขันทุกประเภทอนุญาตให้เข้าโจมตีด้วยวิธีการก้าววิ่งได้

การทำผิดกติกาและการกำหนดคะแนนโทษ

1. การต่อสู้ประชิดตัวอนุญาตให้ทำได้ในกรณีที่ผู้เข้าแข่งขันถือและใช้อาวุธได้อย่างถูกต้อง
2. การปะทะตัวกันสำหรับการแข่งขันประเภทพอยล์และเซเบอร์ จะใช้การเตือนเป็นการลงโทษครั้งแรก หลังจากนั้นถ้ากระทำผิดอีกจะถูกปรับเป็นถูกแทง 1 ครั้ง ส่วนประเภทดาบเอเป การปะทะตัวกระทำได้เมื่อไม่เจตนาและไม่รุนแรง
3. อนุญาตให้ผู้เข้าแข่งขันก้มตัวต่ำและหมุนตัวได้
4. มือที่ไม่มีอาวุธอาจแตะพื้นสนามได้ แต่ถ้าผู้เข้าแข่งขันแตะถูกตัวกัน ประธานกรรมการอาจสั่งหยุด และให้จัดตำแหน่งใหม่
5. การฟันในจังหวะที่สวนกันถือว่าไม่ผิดกติกา แต่ถ้าหลังจากการที่สวนผ่านไปแล้วจะไม่นับคะแนน
6. การข้ามเขตแดนทำได้โดยประเภทดาบพอยล์ต้องไม่เกิน 1 เมตร และไม่เกิน 2 เมตร สำหรับประเภทดาบเอเปและเซเบอร์
7. การฟันนอกพื้นที่แข่งขันไม่นับคะแนน
8. การข้ามเขตแดนด้านข้างเพื่อหลบการฟัน จะถูกลงโทษเป็นการถูกแทง 1 ครั้ง ถ้าถูกเตือนมาก่อนแล้ว รวมทั้งการข้ามเขตหลังด้วย
9. การถ่วงเวลาการแข่งขันจะถูกเตือนและปรับเป็นถูกฟัน 1 ครั้ง

10. การฟันที่ไม่ถูกต้อง รุนแรง และไม่เหมาะสมจะถูกลงโทษโดยการเตือน
11. การไม่เชื่อฟังกรรมการครั้งแรกจะถูกเตือน ครั้งที่สองจะถูกปรับเป็นถูกฟัน 1 ครั้ง และถูกไล่ออกจากการแข่งขันสำหรับครั้งที่สาม
12. อาวุธต้องถือด้วยมือข้างใดข้างหนึ่ง การเปลี่ยนมือถืออาวุธจะต้องขออนุญาตจากกรรมการก่อน
13. ผู้เข้าแข่งขันจะขว้างอาวุธไม่ได้ และมือจะต้องจับด้ามดาบเสมอ
14. ห้ามไม่ให้ใช้มือข้างที่ไม่ได้ถือดาบเพื่อเป็นการป้องกันหรือโจมตี
15. การฟันที่ไม่ใช้มือข้างที่ถืออาวุธถือเป็นโมฆะ
16. การจงใจหรือเจตนาทำผิดกติกาอาจถูกตัดคะแนนได้

ดาบฟอยล์

ความรู้เบื้องต้น

ฟอยล์ (Foil) เป็นคำในภาษาอังกฤษ เดิมหมายถึง อาวุธทุกอย่างไม่ที่มีคม ไม่ว่าจะเป็ดาบฝัก ทวน หอก หรืออาวุธอื่น จึงนำมาใช้เรียกดาบชนิดหนึ่งที่ใช้สำหรับฝึกแทงและต่อสู้ในระยะประชิด โใบดาบเป็นรูปสี่เหลี่ยมเรียวกเล็กไปถึงปลาย โดยที่ด้ามกะบังดาบเป็นแผ่นวงกลมขนาดเล็ก ไม่ถือว่าดาบฟอยล์เป็นอาวุธที่ใช้กันจริง ๆ เพราะใบดาบอ่อนและไม่มีคม เป็นเพียงดาบฝักหัดเท่านั้น และเป็นหนึ่งในสามของดาบที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาฟันดาบ ไทยเรียกดาบฟอยล์ตามแบบอังกฤษ แต่ฝรั่งเศสเรียกว่าเฟลอรेंट (Fleuret) เยอรมันเรียกว่า ฟลอเรตต์ (Florett) อิตาลีเรียกดาบประเภทนี้ว่าเฟียวเร็ตโต (Fioretto) สเปนเรียกว่า ฟลอเรต (Florete) ส่วนรัสเซียเรียกว่า ราปิรา (Rapira)

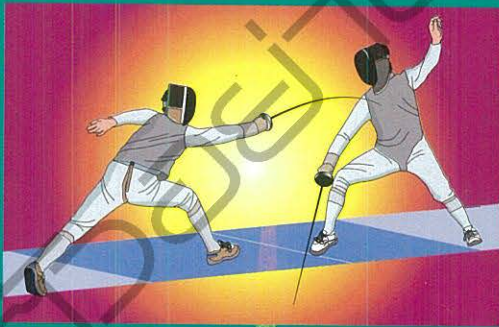
ในสมัยโบราณดาบที่ใช้กันทะเลาะทะเลาะและหนักจนต้องใช้สองมือจับเพื่อพาดฟันโดยไม่ต้องมีฝีมือมากนัก ใช้เพียงกำลังกาย ทั้งนี้

๕ ๖ ๗

กฎ กติกา

และพื้นฐานการเล่น

FENCING

2-8-48

ฟันทาน

ISBN 974-389-611-2

9 789743 896118

ราคา 75 บาท